

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του θερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευιτικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφάρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ Τζόινερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρείας)

ποια είναι Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

η αληθινή έννοια της "εκκλησίας"
οργάνωση και όνομα της "εκκλησίας"

	Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"	ΤΕΥΧΟΣ 25 έκδοση: 07/2022
	επιμέλεια - παρουσίαση:	
	ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ	

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

η αληθινή έννοια της εκκλησίας
οργάνωση και όνομα της εκκλησίας

Απόσπασμα από το βιβλίο
«Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ»

Βελτιωμένη έκδοση: 07/2022
Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

1η έκδοση (αρχική): 05/1992

2η έκδοση: 11/2008

3η έκδοση (βελτιωμένη): 07/2022

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό & Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 16- 6

ποια είναι Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

1. Ο ΠΛΑΝΩΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ ΟΛΗΝ

Η εποχή μας μπορεί να χαρακτηριστεί σαν η εποχή της σύγχυσης, της ανασφάλειας και της πνευματικής αποχαύνωσης, γιατί ο άνθρωπος είναι μπερδεμένος μέσα στην κάθε του ενέργεια, ζει συνέχεια με φοβίες και ερωτηματικά και δεν ξέρει που βαδίζει και τι πρέπει να κάνει. Δεν ξέρει, τι πρέπει να πιστέψει και τι να ακολουθήσει. Εκεί όμως που είναι περισσότερο «χαμένος» είναι στο θέμα της θρησκείας και πιο συγκεκριμένα όχι «κάποιας» θρησκείας, αλλά της χριστιανικής πίστης και διδασκαλίας. Τα ερωτηματικά του παραμένουν αναπάντητα; Υπάρχει Θεός και αν υπάρχει, πως αποκαλύπτεται στον άνθρωπο; Ποια είναι η αληθινή πίστη (ή θρησκεία, όπως συνήθως την αποκαλούν) και πως μπορούμε να τη διακρίνουμε; Ποιο δόγμα ή ποια εκκλησία έχει την αλήθεια;

Η Αγία Γραφή αναφέρει ότι «ο κόσμος όλος εν τω Πονηρώ κείται» (Α΄ Ιωάννου Ε/5:19), που σημαίνει ότι ο κόσμος βρίσκεται εγκλωβισμένος μέσα στο σύστημα του Πονηρού και των σκοτεινών του δυνάμεων, είτε αυτό το δέχεται σαν μια πραγματικότητα, είτε το απορρίπτει, με αποτέλεσμα κάθε ενέργειά του να φέρνει τη σφραγίδα της παρουσίας του Διαβόλου, ο οποίος αποκαλείται «ο άρχων του κόσμου τούτουκαι της εξουσίας του αέρος» και «ο θεός του κόσμου τούτου» (βλ. Ιωάννης ΙΒ/12:31, Εφεσίους Β/2:2, Β΄ Κορινθίους ΔΙ4:4). Όλα τα ανθρώπινα συστήματα, πολιτικά, κοινωνικά, θρησκευτικά, φιλοσοφικά κλπ, βρίσκονται κάτω από την εξουσία και τον έλεγχο του Πονηρού και πολύ περισσότερο τα θρησκευτικά συστήματα, γιατί ο βασικός στόχος του είναι να εξαπατήσει τον άνθρωπο, ώστε να μην έχει επίγνωση ποιος είναι ο δημιουργός και Κύριός του, για να μην Τον ακολουθεί και να μην Τον λατρεύει.

Όλος ο κόσμος είναι μια «βαβυλώνα» και «ΒΑΒΕΛ» σημαίνει «σύγχυση» και «πύλη θεού» και φυσικά δεν είναι η «πύλη» του

μόνου και αληθινού Θεού, που φανερώθηκε στον άνθρωπο διά μέσου του Ιησού Χριστού και οδηγεί στην απόλαυση της αιώνιας ζωής, αλλά είναι η «πύλη του θεού του κόσμου τούτου», του Διαβόλου, η οποία οδηγεί τον άνθρωπο στον όλεθρο και στην καταστροφή. Με την πνευματική σύγχυση και άγνοια που έχει ο άνθρωπος οδηγείται στην πλάνη και στη συνέχεια οδηγείται στην πύλη της αιώνιας απώλειας, στην πύλη του Άδη και του θανάτου. Ο Διάβολος που είναι «ο πλανών την οικουμένην όλην» και έχει την ικανότητα να «μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός» (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ/12:9, Β΄ Κορινθίους ΙΑ/11:13-15), έχει κατορθώσει, **πρώτον** να εξαπατήσει τον θρησκευόμενο άνθρωπο και να τον κάνει να πιστεύει ότι ενώπιον του Θεού είναι εντάξει, τον οποίο όμως Θεό, ποτέ δεν γνώρισε προσωπικά και **δεύτερον** να τον ρίξει στην παγίδα των βιοτικών μεριμών, για να μην ασχολείται ποτέ με τον Θεό.

Και η αληθινή εκκλησία του Ιησού Χριστού, ανά τους αιώνες, που είναι; Που είναι η δόξα και η δύναμή της; Ποια εκκλησία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς;

Στη συνέχεια θα αναλύσουμε με απλό και κατανοητό τρόπο και θα δούμε **ποια** είναι η εκκλησία που ο Ιησούς Χριστός ίδρυσε, **πως** με την πάροδο των αιώνων έχασε τον οραματισμό της και το στόχο της και **πως** ξέφυγε από την «υγιαίνουσα διδασκαλία» της Βίβλου. Θα ήθελα όμως να διευκρινίσω ότι το θέμα του παρόντος βιβλίου αφορά κατά το πλείστον **ανθρώπους που έχουν προσωπική σχέση** και γνωριμία με τον Ιησού Χριστό. Είναι ένα μήνυμα για την εκκλησία, για το λαό του Θεού των εσχάτων καιρών που ζούμε και πρέπει αυτό το μήνυμα να ακουστεί παντού, γιατί «ο Κύριος είναι πλησίον», δεν υπάρχει πλέον χρόνος για ολιγωρία.

Πιστεύω όμως, ότι και ο αναγνώστης που **δεν έχει εμπειρίσει τον Λόγο του Θεού και που ζει μέσα στην άγνοια και στο πνευματικό σκοτάδι**, όταν θα τελειώσει το διάβασμα του παρόντος θέματος, σε πολλά ερωτηματικά θα λάβει απάντηση και οι πνευματικές του αναζητήσεις θα βρουν τη λύση τους.

2. ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Σε ποια «εκκλησία» ανήκεις;

- Είσαι Ορθόδοξος, Καθολικός ή Διαμαρτυρόμενος;

- *Μήπως είσαι Παλαισημερολογίτης, ή Κόπτης Χριστιανός, ή μέλος της Αρμένικης εκκλησίας;*
- *Μήπως είσαι Λουθηρανός, Μεθοδιστής ή Αγγλικανός;*
- *Μήπως ανήκεις σε κάποια επώνυμη ή ανώνυμη Ευαγγελική ή Πεντηκοστιανή κίνηση;*
- *Μήπως ακολουθείς του Αντβεντιστές, ή Σαββατιστές;*
- *Μήπως είσαι «ανεξάρτητος» ή «αδέσμευτος»;*

Μερικές από τις παραπάνω χριστιανικές ομολογίες ή κινήσεις, καθώς και άλλες που δεν αναφέρθηκαν εδώ, γνωστές ή άγνωστες, πιστεύω ότι ορθοτομούν τον Λόγο του Θεού (ανάλογα βέβαια με την αποκάλυψη που έχουν από τον Κύριο) και κηρύττουν σωτηρία δια του ΑΙΜΑΤΟΣ και του ΟΝΟΜΑΤΟΣ του Κυρίου Ιησού. Το πρόβλημα δεν είναι η ΘΕΣΗ και το ΠΙΣΤΕΥΩ της κάθε επί μέρους τοπικής εκκλησίας ή κίνησης, αλλά: Ποια είναι η δική σου προσωπική θέση και στάση ενώπιον του Θεού; Γνωρίζεις σε «ποιον» ανήκεις; Ξέρεις που βαδίζεις πνευματικά; Έχεις επίγνωση ότι ακολουθείς τον Κύριο ΙΗΣΟΥ και όχι κάποια ΘΡΗΣΚΕΙΑ;

Συνήθως όταν ακούμε κάποιον να μιλά για τα πράγματα του Θεού, αυθόρμητα αναρωτιόμαστε: **«Άραγε αυτός σε ποια ΕΚΚΛΗΣΙΑ ανήκει; Τι ΔΟΓΜΑ ή ΑΙΡΕΣΗ ακολουθεί; Τι τέλος πάντων πιστεύει αυτός ο άνθρωπος;»** Δικαιολογημένα ο κάθε άνθρωπος βρίσκεται μέσα σε μια τρομερή σύγχυση και δεν γνωρίζει ποιος πράγματι έχει την «Αλήθεια», γιατί όλοι (όπου και αν ανήκουν) ισχυρίζονται πως μόνο αυτοί ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ τηνΑλήθεια και ότι όλοι οι άλλοι είναι σε λάθος πορεία. Όλοι σήμερα φοβούνται και δεν ξέρουν τι να πιστέψουν, μήπως και πέσουν σε πλάνη.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η σημερινή χριστιανική εκκλησία και των τριών μεγάλων δογμάτων με τα διάφορα παρακλάδια τους, έχουν πέσει σε ξερούς **τύπους** και έχει καταντήσει να είναι ένα θρησκευτικό σύστημα χωρίς πνευματική ζωή. Άνθρωποι ύποπτης ηθικής, καιροσκόποι και φιλόδοξοι κατέχουν καίριες θέσεις μέσα στην εκκλησία και την οδηγούν στη δυσφήμιση και στην καταστροφή. Η εκκλησία σήμερα έχει χάσει το σκοπό και την αποστολή της, με αποτέλεσμα οι απογοητευμένοι και οι κατατρεγμένοι από τη δυναστεία του Διαβόλου, να μη βρίσκουν πλέον καταφύγιο και θαλπω-

ρή μέσα στους κόλπους της και έτσι να γίνονται εύκολη λεία του Σατανά και των πονηρών δαιμονικών του δυνάμεων, ο οποίος προσπαθεί με κάθε δυνατό τρόπο να αποσπάσει τον άνθρωπο από το μοναδικό σκοπό της ζωής του, που είναι να γνωρίσει, να ταυτιστεί και να γίνει **όμοιος** με τον Θεό, ο οποίος φανερώθηκε **«εν Χριστώ Ιησού»**, φανερώθηκε μέσα από τον κεχρισμένο Του Υιό, ο οποίος πρόσφερε (αναμάρτητος ών) τον εαυτό Του αντίλυτρο για τις αμαρτίες του καθένα μας ξεχωριστά: **«Λιότι (είναι) ΕΙΣ (ΕΝΑΣ) ΘΕΟΣ, ΕΙΣ (ΕΝΑΣ) και ΜΕΣΙΤΗΣ Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, ο οποίος έδωκεν εαυτόν ΑΝΤΙΑΥΤΡΟΝ υπέρ πάντωνΚαι ανατιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα, Ο ΘΕΟΣ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΕΝ ΣΑΡΚΙ...»** (βλ. Α΄ Τιμόθεου Β/2:5-6, Γ/3:16).

3. ΤΙ ΕΙΝΑΙ «Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α»

Ο όρος **«εκκλησία»** δεν είναι χριστιανικός, όπως πολλοί νομίζουν, αλλά προέρχεται από την αρχαία Ελλάδα και σήμαινε τις τακτικές «συνελεύσεις» των πολιτών, οι οποίοι προσκαλούντο για τη λήψη αποφάσεων επί δημοσίων υποθέσεων. Έχουμε, για παράδειγμα την «εκκλησία του Δήμου» στην αρχαία Αθήνα. **Αρα για τον αρχαίο Ελληνικό κόσμο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ήταν οι «ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ» ή οι «ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ» των πολιτών.**

Την έννοια της **«εκκλησίας»** είχαν και οι **«ΣΥΝΑΞΕΙΣ»** του λαού Ισραήλ στην προ Χριστού περίοδο, στην οικονομία της Παλαιάς Διαθήκης. Ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, απολογούμενος στο συνέδριο των Φαρισαίων, είπε για τον Μωυσή ότι **«οὗτος είναι ο οποίος εν τη ΕΚΚΛΗΣΙΑ εις την έρημον εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν...»** (Πράξεις Ζ/7:38). Χρησιμοποίησε δηλαδή τη λέξη «εκκλησία» για τη «σύναξη» των Ισραηλιτών. **Αρα λοιπόν για τους Ισραηλίτες (προ Χριστού) «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ήταν οι «ΣΥΝΑΞΕΙΣ» τους** (βλ. Ψαλμοί Κς΄/26:12, ΚΒ/22:22, ΞΗ/68:26, ΡΖ/107:32, ΡΙΑ/111:1, κλπ).

Αργότερα ο όρος **«εκκλησία»** έγινε μια καθαρή χριστιανική λέξη, παρ' όλο που είχε προχριστιανική προέλευση. Η λέξη «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» είναι σύνθετη, είναι «εκ + κλήση» και παράγεται από το ρήμα «ΕΚΚΑΛΩ» (ήτοι, ΕΚ+ΚΑΛΩ), που σημαίνει «καλώ κάποιον έξω...», ή «προσκαλώ κάποιον ΕΚ των έξω... ΕΚ του κόσμου», για να αποτελέσουν όλοι αυτοί που προσκαλούνται μία σύναξη πι-

στών ανθρώπων. Ο Ιησούς καλεί τον άνθρωπο να βγει έξω από την «βαβυλώνα» του κόσμου, να βγει έξω από το σαρκικό κοσμικό φρόνημα και σύστημα, γι' αυτό **«εκ-κλησία»** σημαίνει (ή είναι) το σύνολο των καλεσμένων ΕΚ του κόσμου (κλητών) σε κοινή πίστη και ομολογία και με συγκεκριμένη αποστολή: *«Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθεί, και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ»* (Β' Κορινθίους 5'6:17-18).

Η λέξη «εκκλησία» χρησιμοποιήθηκε και από τον ίδιο τον Ιησού, όταν είπε στον Πέτρο: *«...Και επί ταύτης της ΠΕΤΡΑΣ* (δηλ. της ομολογίας του Πέτρου, που είπε στον Ιησού ότι «ΣΥ ΕΙΣΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ») *θέλω οικοδομήσει την ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ μου, και πύλαι άδου δεν θέλουν ισχύσει κατ' αυτής»* (βλ. Ματθαίος 15'16:13-19). **Άρα στη χριστιανική περίοδο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» είναι η «συνέκ-ντρωση ή συνάθροιση» και σημαίνει το «ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ (αναγεννημένων) ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ»** και ενώ η εκκλησία του Ιησού είναι «μία» και «παγκόσμια», απαρτίζεται όμως από άπειρες «τοπικές» συναθροίσεις πιστών, που συναθροίζονται για λατρεία, είτε σε δημόσιους χώρους, είτε κατ' οίκον.

Σήμερα η λέξη «εκκλησία» έχει χάσει εντελώς την καθ' εαυτή έννοιά της και όλοι πιστεύουν ότι «ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι το ΚΤΙΡΙΟ όπου συναθροίζονται οι πιστοί για να λατρεύσουν τον Κύριο». Αυτό είναι πλάνη και απάτη του Διαβόλου για να βγάλει τον άνθρωπο έξω από την αληθινή εκκλησία του Ιησού. Για να υποστηρίξουν το επιχείρημα αυτό, γράφουν έξω από τους περικαλλείς ναούς-κτίρια τη φράση «**εν εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν**» και σου λένουν «να, το λέγει και η Βίβλος». Αυτά όμως είναι λόγια του Δαβίδ προς τους Ισραηλίτες (βλ. Ψαλμός 133:26), που τους προέτρεπε να λατρεύουν τον Θεό σε «εκκλησίες», δηλαδή σε «συνάξεις», οι οποίες συνήθως ήταν υπαίθριες και όχι ότι θα λάτρευαν τον Κύριο αποκλειστικά σε κάποιο κτίριο, **γιατί στην εποχή του Δαβίδ ΔΕΝ υπήρχε ούτε ΕΝΑΣ ναός**.

Αργότερα ο γιος του Σολομώντα έφτιαξε τον πρώτο και μοναδικό για την εποχή εκείνη επίγειο ναό, μέσα στον οποίο οι Ισραηλίτες έβαλαν την Κιβωτό της Διαθήκης και έπρεπε να υπάρχει ΜΟΝΟΝ ένας ναός και όχι πολλοί, γιατί συμβόλιζε κάτι. **Τι συμβόλιζε;** Συμβόλιζε τον κάθε ένα πιστό ξεχωριστά, μέσα στον οποίο θα κατοικού-

σε (στο μέλλον, όταν θα ερχόταν ο Ιησούς) το άγιο Πνεύμα του Θεού, εφόσον βέβαια θα αποδεχόταν τη λυτρωτική θυσία του Ιησού και έτσι το σώμα του θα γινόταν ο ζωντανός *«ναός του Θεού του ζώντος»* (βλ. Α' Κορινθίους 3:16-17, 5'6:19).

Ο απόστολος Παύλος, όταν βρισκόταν στην Αθήνα, είπε από το βήμα του Άρειου Πάγου στους συγκεντρωμένους Αθηναίους ότι *«ο Θεός, ο οποίος έκαμε τον κόσμον και πάντα τα (υπάρχοντα) εις αυτόν, ούτος Κύριος ών (ενώ είναι Κύριος) του ουρανού και της γης, ΔΕΝ ΚΑΤΟΙΚΕΙ εις χειροποιήτους ναούς»* (Πράξεις 17:24). Ο Θεός, που με το Πνεύμα Του πλημμυρίζει το σύμπαν, θέλει να κατοικεί μέσα σε ανθρώπους και όχι μέσα στα κτίρια που οι άνθρωποι θέλουν και επιμένουν να Τον περιορίζουν *«...διότι ΣΕΙΣ (οι πιστοί) είσθε ναός Θεού ζώντος»* (Β' Κορινθίους 5'6:16).

Όπου υπάρχουν πιστοί, άγιοι, εκεί είναι η **άγια εκκλησία του Κυρίου Ιησού** και μάλιστα δεν χρειάζεται να είναι πολλοί μαζεμένοι για να αποτελέσουν «εκκλησία - σύναξη», αλλά το λιγότερο μπορεί να είναι και δύο ή τρεις, γιατί ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι *«όπου είναι ΔΥΟ ή ΤΡΕΙΣ συνηγμένοι εις το όνομά Μου, εκεί είμαι και Εγώ εις το μέσον αυτών»* (Ματθαίος 18:20).

Στην πρώτη αποστολική περίοδο οι συνάξεις (συναθροίσεις) των πιστών γινόντουσαν σε σπίτια και είναι γνωστές στην Καινή Διαθήκη ως **«κατ' οίκον εκκλησίες»** (βλέπε: Α' Κορινθίους 15'16:19, Ρωμαίους 15'16:5, Κολοσσαείς 4'4:15, Επιστολή Φιλήμονα εδ.2, Πράξεις 2:46, κλπ). Επίσης, λόγω του μεγάλου πλήθους των πιστών οι συναθροίσεις γινόντουσαν και σε **υπαίθριους χώρους**. Αργότερα, λόγω των διωγμών από τους Ρωμαίους υπήρχαν **οι εκκλησίες των κατακομβών**.

Από τον 3° μ.Χ. αιώνα, όταν οι διωγμοί σταμάτησαν και ο χριστιανισμός έγινε επίσημη θρησκεία της απέραντης Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, οι πιστοί άρχισαν να συναθροίζονται σε **δημόσιους στεγασμένους χώρους**, δηλαδή σε **κτίρια**, τα οποία αποκαλούσαν (ιερούς) **ναούς**. Ιστορικά, κατά σειρά έχουμε: Κατ' οίκον εκκλησίες, υπαίθριες εκκλησίες, εκκλησίες σε κατακόμβες και εκκλησίες σε στεγασμένα μόνιμα κτίρια (ναοί).

Όταν η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί εκφράσεις, όπως *«προς την εκκλησίαν του Θεού»* (Α' Κορινθίους Α/1:12, Β' Κορινθίους Α/1:1), *«εδίω-*

κον την εκκλησίαν του Θεού» (Γαλάτες Α/1:13), «την εκκλησίαν του Θεού μη καταφρονείτε» (Α΄ Κορινθίους ΙΑ/12:22) «ποιμαίνετε την εκκλησίαν του Θεού» (Πράξεις Κ/20:28), κλπ, δεν εννοεί «το ΚΤΙΡΙΟΝ του Θεού», δηλαδή «εδίδωκον το ΚΤΙΡΙΟΝ του Θεού», ή «ποιμαίνετε το ΚΤΙΡΙΟΝ του Θεού», αλλά με τον όρο «εκκλησία του Θεού» αναφέρεται στους πιστούς, στους αγίους του Θεού.

Τα κτίρια (ναοί) δεν είναι άγια, αλλά «καθίστανται» άγιοι χώροι, όταν μέσα σ' αυτούς υπάρχουν άγιοι άνθρωποι που λατρεύουν τον Θεό, εν Χριστώ Ιησού «εν πνεύματι και αληθεία». Στις Πράξεις των Αποστόλων και γενικά στις Επιστολές όλοι οι πιστοί αποκαλούνται απλά «**άγιοι**» (βλ. Πράξεις Θ/9:32,41, Κς/26: 10, Εφεσίους Α/1:1, Φιλιππησίου Α/1:1, κλπ).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Οι πιστοί όταν μαζεύονται για να λατρεύσουν τον Κύριο Ιησού, αποτελούν μια (τοπική) **ΕΚΚΛΗΣΙΑ**, ή **ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ**, ή **ΣΥΝΑΞΗ**, ή **ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**. Οι όροι αυτοί έχουν την ίδια ακριβώς έννοια και χρησιμοποιούνται ανάλογα με την περίπτωση.

4. **ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ «Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α»**

Εφόσον λοιπόν γνωρίζουμε «**τι είναι εκκλησία**», μπορούμε εύκολα και απλά να εξηγήσουμε «**τι ΔΕΝ είναι εκκλησία**».

- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι τα **άψυχα κτίρια** (ντουβάρια).
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι οι λειτουργοί της (ιερατείο, κλήρος, ποιμένες).
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι **χώρος κοινωνικών εκδηλώσεων** (βαπτίσεων, γάμων, κλπ).
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι «**οίκος μόδας και επίδειξης**» για να βλέπουν οι άλλοι «πιστοί» το νέο μοντελάκι μας, ή το ωραίο σικ κουστούμι μας.
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι μια **φιλανθρωπική οργάνωση** με μόνη αποστολή της να βοηθάει φτωχούς αετονύχηδες και να δίνει συγχωροχάρτια σε (αμετανόητους) αμαρτωλούς.
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι κάποιος **χώρος ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ και ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ**, ή αίθουσα διαλέξεων με θέμα «τα πράγματα του Θεού!!!».

- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι η «**περιουσία**», ή το «**χωράφι τσιφλίκι**» του κάθε αλάνθαστου ηγέτη της και λειτουργού.
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ**, με απλά λόγια, δεν είναι **χώρος για να περνάμε την ώρα μας**, πίνοντας το πνευματικό καφεδάκι μας.
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι μια «**θρησκευτική λέσχη**» στην οποία συχναίνουν οι καθώς πρέπει «**χριστιανοί της Κυριακής**» και οι «**χριστιανοί των μεγάλων εορτών**» (Χριστουγέννων, Πάσχα, κλπ), εορτές τις οποίες θέσπισαν οι άνθρωποι με την πάροδο των αιώνων και όχι ο Θεός.
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι **χώρος**, όπου πάμε για να πούμε μεγαλόφωνα μερικά «**δόξα - αλληλούια**» για να δείξουμε στους άλλους πόσο πιστοί και πόσο πνευματικοί είμαστε, ούτε είναι **χώρος επίδειξης «ρητορικής ικανότητας»** από τον άμβωνα για να αποσπάσουμε τα «μπράβο».
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑ** δεν είναι «**λέσχη πνευματιστών**» στην οποία γίνονται προφητείες κολακευτικές, τόσο για τον ποιμένα, όσο και για το ποίμνιο!

ΕΚΚΛΗΣΙΑ δεν θα έπρεπε να είναι κάτι από τα παραπάνω, γιατί στην πραγματικότητα οι περισσότερες (τοπικές) εκκλησίες, όταν τα μέλη τους δεν λατρεύουν το Κύριο «εν πνεύματι και αληθεία», είναι κάτι από όλα αυτά, ή κάτι το παραπλήσιο που δεν αναφέρθηκε. **Ποιος είναι αυτός που θα ήθελε να ακολουθεί μια τέτοια εκκλησία, που δεν θυμίζει τίποτα από την «εκκλησία» που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός και οι απόστολοί Του;** Όποιος έχει αμφιβολία για το θέμα αυτό και θέλει να μάθει την μόνη αλήθεια, ας διαβάσει το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, στο οποίο αναφέρεται η οργάνωση και η λειτουργία της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, καθώς και η λαμπρή πορεία της και τότε θα καταλάβει ποια είναι η σημερινή κατάσταση της «εκκλησίας του ...Χριστού».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι η ΣΥΝΑΞΗ των αγίων του Θεού, για να Τον λατρεύουν και να Τον δοξάζουν, εισερχόμενοι πνευματικά μέσα στα ουράνια άγια των αγίων, όπου ο Κύριος τους μιλά προσωπικά, τους αποκαλύπτει το άγιο θέλημα Του, τους γεμίζει με το άγιο Πνεύμα Του, τους θεραπεύει από σωματικές και ψυχικές ασθένειες και τους οπλίζει πνευματικά για τον αγώνα τους με τον Διάβολο και τις

πονηρές δυνάμεις του. **Αυτό είναι «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι η ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ των αγίων του Θεού, όπου διακονεί ο ίδιος ο Ιησούς με τα χαρίσματά Του, δια μέσου ταπεινών δούλων Του, που έχουν χρισθεί απ' Αυτόν και που ζουν μια άγια και καθαρή ζωή. **Αυτό είναι «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».**

5. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μέσα στην Καινή Διαθήκη η «εκκλησία του Χριστού» παρομοιάζεται με το **ανθρώπινο σώμα** (βλ. Α' Κορινθίους ΙΒ/12:27-31, Εφεσίους Ε/5:30-32, Ρωμαίους ΙΒ/12:5) και όπως το ανθρώπινο σώμα αποτελείται από πολλά μέλη (χέρια, πόδια, κεφάλι, κλπ), όπου το ένα μέλος έχει άμεση εξάρτηση και ανάγκη από άλλο μέλος (Α' Κορινθίους ΙΒ/12:14-26), έτσι και το **σώμα της εκκλησίας του Χριστού** αποτελείται από εξαγορασμένους με το αίμα Του πιστούς-μέλη (βλ. Πράξεις Κ/20:28, Α' Κορινθίους ς'/6:15). Κεφαλή, εξουσία της εκκλησίας (του σώματος) είναι ο ίδιος ο Ιησούς και κανένας άλλος (Κολοσσαείς Α/1:18, Εφεσίους Α/1:22).

Γενέθλια ημέρα της εκκλησίας του Χριστού θεωρείται η ημέρα της Πεντηκοστής, όπου **120 περίπου** άτομα έγιναν μέλη της (βλ. Πράξεις Α/1:14-15, Β/2:1-4), αμέσως αυξήθηκαν σε **3.000** (Πράξεις Β/2:41), λίγο πιο αργότερα έγιναν **5.000** (Πράξεις Δ/4:4) και στη συνέχεια **«πλήθη και ανδρών και γυναικών»** (Πράξεις Ε/5:14). Σήμερα, 3^η δεκαετία του 21^{ου} αιώνα, **εκατομμύρια** άνθρωποι, που έχουν αναγεννηθεί και βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα του Θεού, είναι μέλη του σώματος της αληθινής και άγιας εκκλησίας του Ιησού, η οποία θα ολοκληρώσει την αποστολή της με την αρπαγή της στον ουρανό (βλ. Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-28, Α' Κορινθίους ΙΕ/15:51-58, Εφεσίους Ε/5:25-27), η οποία θα γίνει σε δύο στάδια: Στο πρώτο στάδιο με την αρπαγή της **«εκκλησίας της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ»**, στην αρχή της επταετίας του Αντίχριστου και στο δεύτερο στάδιο με την αρπαγή του υπόλοιπου του σπέρματος αυτής, της **«εκκλησίας της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ»**, στο μεσον της επταετίας του Αντίχριστου, όπου η εκκλησία αυτή θα περάσει μέσα από τη θλίψη του Αντίχριστου (Αποκάλυψη, κεφ.ΙΑ/11 & ΙΒ/12).

Ο Ιησούς Χριστός, δεν είναι μόνον ο αρχικός ιδρυτής της εκκλησίας, αλλά είναι και η παντοτινή κεφαλή και εξουσία της. Άρα το πολίτευμα της εκκλησίας, δεν είναι όπως εμείς το ονομάζουμε σήμε-

ρα δημοκρατικό, ή σοσιαλιστικό, ή φασιστικό, ή κάποιο άλλο ανθρώπινο σύστημα, αλλά είναι **ΘΕΟΚΡΑΤΙΚΟ πολίτευμα**. Ο Ιησούς είναι ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ (βασιλιάς), ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ και ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ της εκκλησίας, η οργάνωση της οποίας γίνεται από τον ίδιο, με έναν τρόπο τελείως διαφορετικό από ότι γινόταν στο ιερατείο της Παλαιάς Διαθήκης. **Ο ρόλος των ιερέων καταργήθηκε**, όταν ο Ιησούς στο σταυρό του Γολγοθά είπε **«τετέλεσται»** και **«το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη»** και **δεν υπάρχει πλέον στην Καινή Διαθήκη ειδική τάξη ιερέων, αλλά ΟΛΟΙ οι αναγεννημένοι πιστοί είναι ενώπιον του Θεού ΙΕΡΕΙΣ** (βλ. Α' Πέτρου Β/2:4-10, Αποκάλυψη Α/1:6, Ε/5:10, Κ/20:6, κλπ). Για περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **«ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ»**).

Η εκκλησία του Ιησού τώρα διοικείται από τα χαρίσματα που ο ίδιος ο Ιησούς δίνει στους αγίους Του και τα οποία αναφέρονται στην προς Εφεσίους επιστολή Δ/4:11-12: **«...Και αυτός (ο Κύριος) έδωκεν άλλους μεν ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ, άλλους δε ΠΡΟΦΗΤΑΣ, άλλους δε ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ, άλλους δε ΠΟΙΜΕΝΑΣ και ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ, προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, δια την ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ του σώματος του Χριστού»**. Τα πέντε αυτά χαρίσματα, βασικά είναι για την ηγεσία της εκκλησίας, υπάρχουν και άλλα **εννέα χαρίσματα** που αναφέρονται στην επιστολή Α' Κορινθίους ΙΒ/12:7-11, τα οποία είναι και για το υπόλοιπο σώμα της εκκλησίας.

Ενώ όλοι οι αναγεννημένοι πιστοί στη διακονία **είναι «ιερείς»**, δεν είναι όμως όλοι «ποιμένες», ή «προφήτες», ή «διδάσκαλοι», κλπ, δηλαδή δεν έχουν όλοι τα ίδια χαρίσματα (βλ. Α' Κορινθίους ΙΒ/12:29-30). Ιστορικά γνωρίζουμε ότι ο πρώτος «ποιμένας» της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ ήταν ο **Ιάκωβος**, ο επονομαζόμενος «αδελφόθεος», που έγραψε και την ομώνυμη επιστολή. Συνώνυμος όρος του «ΠΟΙΜΕΝΑ» είναι και ο όρος «ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ», τίτλος που ανήκει κατά πρώτον στον Κύριο Ιησού (Α' Πέτρου Β/2:25) και κατά δεύτερον στους αγίους Του (βλέπε: Α' Τιμόθεου Γ/3:1-2, Τίτος Α/1:7, Φιλιππησίους Α/1:1, Πράξεις Κ/20:28, Α' Πέτρου Ε/5:2, κλπ).

«Διάκονος» στην πρώτη αποστολική περίοδο δεν ήταν κάποιος βαθμός ιεροσύνης, όπως γίνεται σήμερα από ορισμένα χριστιανικά δόγματα, αλλά ήταν **«υπηρέτης»** και μάλιστα οι επτά πρώτοι

διάκονοι που εκλέχτηκαν (με πρόταση του απ. Πέτρου) ήταν απλοί «**τραπεζοκόμοι**» (Πράξεις 5:2-6) και για να προσφέρουν την απλή και ταπεινή αυτή υπηρεσία, έπρεπε να ήταν «**πλήρεις πίστεως και δυνάμεως και Πνεύματος αγίου**» (βλ. Πράξεις 5:5, 7:8). Ανάμεσα στους επτά διακόνους ήταν και ο Στέφανος, ο πρώτος μάρτυρας της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ. Εύλογο λοιπόν είναι το ερώτημα: «**Οι σημερινοί λειτουργοί των διαφόρων χριστιανικών δογμάτων και ομολογιών (ιερείς, ποιμένες, κλπ) είναι γεμάτοι από το χρίσμα του Κυρίου; Είναι πλήρεις πίστεως και δυνάμεως αγίου Πνεύματος;**» Πιστεύω, ότι την απάντηση δεν θα δυσκολευτείς να την δώσεις μόνος σου.

Θα έχετε διδαχθεί στο Γυμνάσιο ή στο Λύκειο, αλλά και θα έχετε παρατηρήσει από τα διάφορα εκκλησιαστικά και ιστορικά βιβλία, ή από έγκυρες εγκυκλοπαίδειες, ή από κινηματογραφικά θρησκευτικά έργα και γενικά από θέματα που έχουν σχέση με τους τρεις πρώτους μ.Χ. αιώνες, ότι τότε δεν υπήρχαν μέσα στην εκκλησία ιερείς (ειδική τάξη ιερέων) όπως υπάρχει σήμερα. **Ο ίδιος ο Ιησούς** κατόρθων από τη φυλή του Ιούδα και όχι από τη φυλή του Λευί, από την οποία προέρχονταν οι ιερείς (οι Λευίτες). **Οι μαθητές του Ιησού** ήταν απλοί λαϊκοί και στο επάγγελμα ψαράδες (Πέτρος, Ανδρέας, κλπ). Ο Ματθαίος ήταν φοροεισπράκτορας (τελώνης). Το ίδιο και οι μαθητές των μαθητών του Ιησού. **Ο ευαγγελιστής Λουκάς** ήταν γιατρός.

Ο απόστολος Παύλος, πριν πιστέψει στον Ιησού που Τον συνάντησε στο δρόμο προς την Δαμασκό, ανήκε στη θρησκευτική αριστοκρατία του Ισραήλ, ήταν ένας εκλεκτός Φαρισαίος (βλ. Πράξεις ΚΓ/23:6, Κς/26:5, κλπ). Μετά, όταν γνώρισε προσωπικά τον Ιησού Χριστό, απέρριψε το θρησκευτικό του αξίωμα και όπου πήγαινε για να κηρύττει το ευαγγέλιο, εργαζόταν σαν σκηνοποιός για να εξοικονομεί τα προς το ζειν (Πράξεις ΙΗ/18:3).

Με σαφήνεια, αλλά και με απλότητα η Καινή Διαθήκη και ιδιαίτερα, τόσο το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, όσο και η προς Εβραίους επιστολή, διδάσκει την κατάργηση της **Λευιτικής ιεροσύνης** της Παλαιάς Διαθήκης (αφού με τη θυσία του Ιησού ΕΚΠΛΗΡΩΘΗΚΕ η αποστολή της) και τη θέσπιση **της μοναδικότητας της ιεροσύνης του Κυρίου Ιησού**, κατά την περίοδο της Καινής Διαθήκης, ο οποίος είναι για πάντα «**ιερεύς, κατά την τάξιν Μελχισεδέκ**» και όχι κατά την τάξη του Ααρών, που ήταν οι λοιποί ιερείς, γι' αυτό έχει και

το «**αμετάθετον**» της ιεροσύνης (βλ. Εβραίους Ζ/7:11-19).

Ο θεσμός του ιερατείου επανήλθε από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και μετά, **περίοδος κατά την οποία η εκκλησία συμβιβάστηκε με τον κόσμο**, οι λειτουργοί της πήραν τίτλους και τιμητικές προσφωνήσεις ανώτερες του Θεού, απέκτησαν ΘΕΣΕΙΣ, ΠΡΟΝΟΜΙΑ και ΕΞΟΥΣΙΕΣ και άρχισαν να κατακυριεύουν το ποίμνιο του Θεού. Το ιερατείο, τα ιεραρχικά αξιώματα, τα εκκλησιαστικά συστήματα, τα σχίσματα, οι αιρέσεις, κλπ, **έχουν κατατεμαχίσει** το άγιο σώμα της εκκλησίας, **έχουν βλάψει** τη μαρτυρία της και **έχουν φθείρει** τη δύναμή της. Από τον Μέγα Κωνσταντίνο και μετά αρχίζει η περίοδος της «εκκλησίας της Περγάμου» (βλ. Αποκάλυψη Β/2:12), αρχίζει η περίοδος της συμβιβαζόμενης εκκλησίας, η οποία παντρεύτηκε με το σύστημα της κοσμικής Βαβυλώνας. Η Βίβλος μας προτρέπει: «**Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε**» (βλ. Β' Κορινθίου 5:6:17, Αποκάλυψη ΙΗ/18:4, Ησαΐας ΝΒ/52:11, κλπ).

6. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ποιο δόγμα είναι το σωστό; Ποιοι έχουν την αλήθεια; Όλοι πιστεύουν ότι κατέχουν την αλήθεια. **Οι ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ** πιστεύουν ότι είναι οι σωστοί στη διδασκαλία και ότι αποτελούν συνέχεια της πρώτης αποστολικής εκκλησίας και κατά συνέπεια όλοι οι μη Ορθόδοξοι είναι αιρετικοί. **Οι ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ** πιστεύουν και αυτοί ακριβώς το ίδιο πράγμα, πιστεύουν ότι είναι συνέχεια των αποστόλων και μάλιστα διάδοχοι του απ. Πέτρου και ότι όλοι οι άλλοι είναι αιρετικοί. **Οι ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ** (γνωστοί ως Προτεστάντες) πιστεύουν ότι είναι οι μόνοι που ακολουθούν την πραγματική αλήθεια, αφού τα άλλα δύο χριστιανικά δόγματα δίνουν πρωτεύουσα θέση σε τελετουργίες, παραδόσεις και ξερούς τύπους και όχι στο ζωντανό ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και στην αναγέννηση του ανθρώπου.

Όλοι **κόπτονται** για την «Αλήθεια», αλλά οι ίδιοι ακριβώς άνθρωποι, που υπεραμύνονται στην Ελλάδα την «Ορθοδοξία», εάν είχαν γεννηθεί στην Ιταλία θα υπεραμύνονταν τον «Καθολικισμό», ή εάν είχαν γεννηθεί στη Γερμανία θα ήσαν παραδοσιακοί «Προτεστάντες». Όλα τα δόγματα και τα παρακλάδια τους μάχονται και διεκδικούν το **αλάνθαστο**, ότι έχουν και κατέχουν τη μόνη αλήθεια, πλην όμως υπάρχει κάτι που εκούσια ή ακούσια παραβλέπουν και αυτό

είναι ότι η εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός και είχε μια ένδοξη και λαμπρή πορεία στους αποστολικούς χρόνους, δεν ήταν ούτε «Ορθόδοξη», ούτε «Καθολική», ούτε «Διαμαρτυρόμενη», ούτε «Ευαγγελική», ούτε «Πεντηκοστιανή». **Η πρώτη εκκλησία δεν είχε ΤΙΤΛΟΥΣ και ΟΝΟΜΑΤΑ, γιατί ο Ιησούς ΔΕΝ πέθανε για να γίνουν «εκκλησίες» αντιμαχόμενες μεταξύ τους, αλλά ΠΕΘΑΝΕ για να έρθουν οι μετανοημένοι αμαρτωλοί στη μία και αγία ποιμήνη Του, στη ΜΙΑ εκκλησία που Αυτός ίδρυσε και η οποία δεν έχει «κοσμητικά επίθετα», «ταμπέλες» και «παρατσούκλια».**

«Εκκλησία» είναι ο τόπος που **αναπαύεται** ο Κύριος, και ο Κύριος αναπαύεται στις ταπεινές καρδιές των αγίων Του. Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα: **«Ποια είναι λοιπόν αυτή η μία και αληθινή εκκλησία, που ο Κύριος ευαρεστείται και αναπαύεται; Σήμερα πως ονομάζεται; Πως μπορούμε να την βρούμε;»**

Διαβάζοντας την Καινή Διαθήκη, βλέπουμε τις παρακάτω ονομασίες, που είχαν οι πιστεύοντες στον Κύριο Ιησού:

- (01) **ΠΙΣΤΟΙ** (Β' Κορινθίους ζ'/6:15, Α' Τιμόθεου Α/1:12, Δ/4:12, Κολοσσαείς Δ/4:9, Εβραίους Γ/3:5, Γ' Ιωάννου εδ.5, Αποκάλυψη Β/2:10,13).
- (02) **ΑΓΙΟΙ** (Πράξεις Γ/3:21, Θ/9:13,32,41, Κς'/26:10, Ρωμαίους Α/1:7, ΙΕ/15: 25-31, Α' Κορινθίους Α/1:2, Β' Κορινθίους Α/1:1, Εφεσίους Α/1:1, κλπ. Περίπου 60 φορές αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη).
- (03) **ΜΑΘΗΤΕΣ** (Ματθαίος Ε/5:1, Λουκάς ΙΔ/14:26-27, Ιωάννης Κ/20:19).
- (04) **ΤΕΚΝΑ - ΠΑΙΔΙΑ ΘΕΟΥ** (Ιωάννης Α/1:14, Ρωμαίους Η/8:16, Εφεσίους Ε/5:1,8, Α' Ιωάννου Γ/3:2,10, Ε:2, κλπ).
- (05) **ΔΙΑΚΟΝΟΙ - ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΘΕΟΥ** (Β' Κορινθίους ζ'/6:4, Κολοσσαείς Α/1:7, Δ/4:7, κλπ).
- (06) **ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ** (Πράξεις ΙΑ/11:26, Κς'/26:28, Α' Πέτρου Δ/4:16).
- Προσέξτε ιδιαίτερα τις παρακάτω ονομασίες:
- (07) **ΑΧΡΕΙΟΙ ΔΟΥΛΟΙ** (Λουκάς ΙΖ/17:10).
- (08) **ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ - ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ** (Πράξεις ΚΔ/24:5,14-17, ΚΗ/28:22, κλπ).
- (09) **ΠΛΑΝΟΙ** (Ματθαίος ΚΖ/27:63, Β' Κορινθίους ζ'/6:8, Ιωάννης Ζ/7:12).

- (10) **ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ:** *«Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι (ο Παῦλος και ο Σίλας) **ΑΝΑΤΑΡΑΖΟΥΝ** τὴν πόλιν ἡμῶν ...ὅτι οἱ **ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΑΝΤΕΣ** τὴν οἰκουμένην, οὗτοι ἦλθον και ἐδῶ...»* (Πράξεις Ις'/16:20, ΙΖ/17:6).

Αυτές τις ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ και αυτούς τους ΤΙΤΛΟΥΣ είχαν οι πρώτοι ακόλουθοι του Κυρίου Ιησού, που χωρίζονται σε δύο βασικές κατηγορίες:

- 1η) **ΠΙΣΤΟΙ, ΑΓΙΟΙ, ΜΑΘΗΤΕΣ, ΤΕΚΝΑ ΘΕΟΥ, ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΘΕΟΥ και ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ.** Όλοι θέλουν να τους αποκαλούν με κάποια από τις ονομασίες αυτές.
- 2η) **ΑΧΡΕΙΟΙ ΔΟΥΛΟΙ, ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ, ΠΛΑΝΟΙ και ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ.** Κανένας δεν θέλει τους τίτλους αυτούς, γιατί δεν είναι **«κ-θώς πρέπει»**, δεν είναι **«αξιοπρεπείς»**. Κανένας δεν θέλει να του βάζουν τη **ρετσινιά** του «πλάνου», ή του «αιρετικού», ή όποια άλλη σχετική ονομασία.

Οι πιστοί ονομάσθηκαν για πρώτη φορά στην Αντιόχεια **«χριστιανοί»**, μόνο **ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ**, χωρίς να έχουν κοσμητικά επίθετα δίπλα (χριστιανοί ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ, ή χριστιανοί ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ, ή χριστιανοί ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ, κλπ). Στις Πράξεις ΙΑ/11:25 γράφει: *«...Και συνελθόντες εις τὴν ἐκκλησίαν (ο Παῦλος και ο Βαρνάβας) ἕνα ὁλόκληρον ἔτος, ἐδίδασαν πλῆθος ἱκανόν, και πρῶτον εις τὴν Αντιόχεια ονομάσθηκαν οἱ μαθηταὶ **Χριστιανοί**»*.

Ο απόστολος Πέτρος επίσης λέγει: *«Διότι μηδεὶς ἀπὸ ἐσᾶς ἀς μὴν πάσχει ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ ἐάν (πάσχει) ὡς **Χριστιανός**, ἀς μὴν αἰσχύνεται»* (Α' Πέτρου Δ/4:16). Το ίδιο είπε και ο βασιλιάς Αγρίππας στον Παῦλο, όταν αυτός απολογεῖτο ενώπιόν του: *«Παρ' ὀλίγον με πείθεις να γίνω **Χριστιανός**»* (Πράξεις Κς'/26:28).

Αυτή την επίσημη ονομασία είχαν λάβει οι πρώτοι πιστοί. Οι άλλοι όμως τους αποκαλούσαν «πλάνους» και «αιρετικούς» και τον μεγαλύτερο πλάνο θεωρούσαν τον ίδιο τον Κύριο Ιησού: *«Συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον λέγοντες, κύριε, ἐνεθυμήθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπε ἐνῶ ἀκόμα ζούσε...»* (Ματθαίος ΚΖ/27:3).

Επίσης, όταν ο απόστολος Παῦλος δικαζόταν από τον Φίληκα, ο ρήτορας Τέρτυλλος είπε: *«Επειδὴ εὖρομεν τὸν ἄνθρωπον τούτον ὅτι*

είναι ΦΘΟΡΟΠΟΙΟΣ και ΔΙΕΓΕΙΡΕΙ ΣΤΑΣΙΝ μεταξύ όλων των κατά την οικουμένην Ιουδαίων, και είναι πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραίων, ο οποίος και τον ναόν εδοκίμασε να βεβηλώσει...» (Πράξεις ΚΔ/24:5-6).

Ναι, οι άγιοι του ύψιστου Θεού, οι λυτρωμένοι με το αίμα του Ιησού Χριστού, είναι για την «καθώς πρέπει» κοινωνία παρείσακτοι, κακοποιοί (φθοροποιοί), αιρετικοί, πλάνοι και οπισθοδρομικοί. Γι' αυτούς οι αναγεννημένοι και λυτρωμένοι με το αίμα του Ιησού είναι πλάνοι, ενώ οι ίδιοι, όταν ανήκουν σε κάποιο επίσημο θρησκευτικό σύστημα ή δόγμα, οποιαδήποτε ονομασία και εάν έχουν (Ορθόδοξοι, Καθολικοί, κλπ) είναι οι σωστοί.

7. Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Στους τρεις πρώτους μ.Χ. αιώνες υπήρχε μόνο η μία εκκλησία, η **«εκκλησία του Χριστού»**, χωρίς ταμπέλες, επωνυμίες ή άλλα κοσμητικά επίθετα δίπλα, που στους πολέμιούς της ήταν γνωστή ως η **«αίρεση των Ναζωραίων»**. Από τις αρχές του 4^{ου} μ.Χ. αιώνα και κατόπιν, όταν ο χριστιανισμός απέκτησε (αρχής γενομένης επί Μ. Κωνσταντίνου) κρατική προστασία άρχισε ο ανταγωνισμός για την πρωτοκαθεδρία και την εξουσία μεταξύ των **ομόδοξων Πατριαρχείων** της Ρώμης και της Νέας Ρώμης (που μεταγενέστερα μετονομάστηκε σε Κωνσταντινούπολη), με αποτέλεσμα να αρχίζουν τα δύο Πατριαρχεία να αποχωρίζονται και να εμφανίζονται σαν αυτοκέφαλοι εκκλησιαστικοί οργανισμοί με τις επωνυμίες **«Ανατολική εκκλησία»** (για την Κωνσταντινούπολη) και **«Δυτική εκκλησία»** (για την Ρώμη), πλην όμως για τον έξω κόσμο αποτελούσαν ακόμα **ΜΙΑ ενωμένη ΕΚΚΛΗΣΙΑ**.

Σοβαρή διατάραξη των σχέσεων μεταξύ των δύο χριστιανικών ομάδων συνέβηκε στα μέσα του 9^{ου} αιώνα, όπου το έτος **867 μ.Χ.** επήλθε για πρώτη φορά επίσημη ρήξη και σχίσμα ανάμεσά τους, που δεν κράτησε όμως για πολύ. Αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Μιχαήλ Γ' (842-867) και Πατριάρχης ήταν ο Φώτιος από το έτος 858 μ.Χ., ο οποίος μετά από ένα έτος (το 859) συγκαλεί Σύνοδο για να επικυρώσει επίσημα την εκλογή του και να καθαιρέσει οριστικά τον προκάτοχό του Ιγνάτιο. Στη διαμάχη των δύο Πατριαρχών επεμβαίνει και ο Πάπας της Ρώμης Νικόλαος Α', με αποτέλεσμα το σχίσμα που επακολούθησε το έτος 867 να ήταν αναπόφευκτο.

Δύο αιώνες αργότερα, το έτος **1054 μ.Χ.**, όταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Κωνσταντίνος Θ' ο Μονομάχος (1042-1055) και Πατριάρχης ήταν ο Μιχαήλ Α' ο Κηρουλάριος, γίνεται το οριστικό σχίσμα μεταξύ των «δύο» εκκλησιών και **ονομάσθηκαν επίσημα πλέον «Ανατολική εκκλησία» με έδρα την Κωνσταντινούπολη και «Δυτική εκκλησία» με έδρα την Ρώμη** και η κάθε μία διεκδικούσε για λογαριασμό της ότι έχει τη ρίζα της στην πρώτη αποστολική εκκλησία. Δεν είχαν λάβει ακόμα τις σημερινές ονομασίες **«Ορθόδοξη εκκλησία»** (για την Ανατολή) και **«Καθολική εκκλησία»** (για τη Δύση).

Αξιίζει να σημειωθεί ότι η επίσημη «θεολογική» αιτία του σχίσματος ήταν ότι η Δυτική εκκλησία πρόσθεσε στο «Σύμβολο της Πίστεως» τον όρο **«filioque»**, ότι δηλαδή το άγιο Πνεύμα **«εκπορεύεται και ΕΚ ΤΟΥ ΥΙΟΥ»**. Αλλά τα αίτια του σχίσματος ήταν καθαρά «πολιτικά», δηλαδή ποιος θα έχει τα πρωτεία και θα ασκεί πνευματική κυριαρχία και καταπίεση επάνω στους λαούς, άλλωστε το «Σύμβολο της Πίστεως» (όπως είναι γνωστό) **δεν καθιερώθηκε από την πρώτη αποστολική εκκλησία**, αλλά θεσπίστηκε στις δύο πρώτες Οικουμενικές Συνόδους (Νίκαιας 325 μ.Χ και Κωνσταντινούπολης 381 μ.Χ). **ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Για λεπτομέρειες στο θέμα αυτό, συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **«ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»**).

Πότε ακριβώς χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά οι όροι «Ορθόδοξοι» και «Καθολικοί», δεν είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο, καθόσον οι υπάρχουσες μαρτυρίες ή δεν θεωρούνται αξιόπιστες, ή οι χρονικογράφοι των μεταγενέστερων χρόνων χρησιμοποιούσαν ορολογίες που ήδη υπήρχαν.

Βέβαια, επί αυτοκράτορα Μιχαήλ Γ' (842-867) που επιτροπεύετο από τη μητέρα του Θεοδώρα, σύζυγο του αποθανόντα αυτοκράτορα Θεόφιλου (829-842), έγινε η γνωστή **«Σύνοδος του 843»** με απόφαση της οποίας «αναστηλώθηκαν» οριστικά οι εικόνες, γι' αυτό και την πρώτη Κυριακή της Μ.Τεσσαρακοστής του έτους 843 μ.Χ έγινε μεγάλη τελετή στο Βυζάντιο και έκτοτε η Κυριακή αυτή θεωρείται ως **«η Κυριακή της Ορθοδοξίας»**, πλην όμως η ορολογία αυτή δόθηκε σε μεταγενέστερο άγνωστο χρόνο, ο οποίος πιθανολογείται ότι είναι αρκετά μετά από το οριστικό σχίσμα των «δύο εκκλησιών» (βλ. «BYZANTINH ISTORIA» Βουραζέλη-Μαρινάκου, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β., σελ.241).

Όταν αργότερα, το έτος **1520 μ.Χ.** (αρχές 16^{ου} αιώνα), άρχισε το μεταρρυθμιστικό κίνημα του Μαρτίνου Λούθηρου στη Δύση και δημιουργήθηκε το 3^ο μεγάλο δόγμα της χριστιανοσύνης, **των Διαμαρτυρομένων** (ή Προτεσταντών), οι ονομασίες ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ και ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ήδη υπήρχαν.

Και στα τρία αυτά χριστιανικά δόγματα υπήρχαν από την εμφάνισή τους και εξακολουθούν να υπάρχουν μεγάλες διασπάσεις. Στην **Ορθόδοξη Ανατολική εκκλησία** υπάρχουν ισχυρά αντιμαχόμενα Πατριαρχεία, όπως της Κωνσταντινούπολης, των Ιεροσολύμων, της Αλεξανδρείας, το Ρώσικο και το Αρμένικο Πατριαρχείο, καθώς επίσης και η διαμάχη ανάμεσα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης και της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, η οποία διαμάχη επί των ημερών του αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλου είχε φθάσει σε πολύ κρίσιμο σημείο.

Στην **Καθολική Δυτική εκκλησία** υπάρχουν οι λεγόμενοι «χαρισματικοί» πιστοί, οι οποίοι είναι μεν βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, σύμφωνα με το Πράξεις Β/2:1-4, αλλά παραμένουν μέσα στους κόλπους της Καθολικής μητέρας εκκλησίας και αποτελούν μια υπολογίσιμη δύναμη.

Στην **Διαμαρτυρόμενη εκκλησία**, που θεολογικά πλησιάζει περισσότερο προς την πρώτη αποστολική εκκλησία, υπάρχουν δύο μεγάλες και ισχυρές αντιμαχόμενες μεταξύ τους ομάδες, οι Ευαγγελικοί και οι Πεντηκοστιανοί. Αλλά και οι δύο αυτές ομάδες χωρίζονται σε πολλές άλλες ισχυρές υποκατηγορίες. Βέβαια δογματικά (θεολογικά), η Πεντηκοστιανή κίνηση δεν ανήκει στην Διαμαρτυρόμενη εκκλησία, για λόγους τους οποίους δεν μπορούμε να εκθέσουμε, καθώς δεν είναι αυτό καθ' εαυτό το κύριο θέμα μας, πλην όμως ο ενδιαφερόμενος για λεπτομέρειες επ' αυτού μπορεί να ανατρέξει στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **«ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»** (κωδικός 34). Αυτή είναι η εικόνα της «εκκλησίας», που συνήθως γνωρίζουν οι περισσότεροι, χωρίς όμως να υπάρχει βαθύτερη γνώση του θέματος.

8. Η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΒΥΛΩΝΑ

Επειδή το θέμα «εκκλησία» αφορά **άμεσα** και **προσωπικά** τον ίδιο τον Ιησού Χριστό, γιατί Αυτός σταυρώθηκε, υπέφερε και πό-

νεσε για την εκκλησία, η οποία βγήκε από την τρυπημένη πλευρά Του, είναι δική Του ευθύνη να σώσει τα πρόβατά Του από τα νύχια των διαφόρων θρησκευτικών λύκων (ψευδαδελφών, ψευδοεργατών, ψευδοπροφητών, κλπ), που καπηλεύονται τον Λόγο Του και κάνουν κατάχρηση της εξουσίας, ή που τους έχει δώσει, ή που την έχουν «αρπάξει» πραξικοπηματικά, διαιρώντας το σώμα Του.

Για τον λόγο αυτό, στις ημέρες που ζούμε, ο Ιησούς έχει αρχίσει να κινείται με τη δύναμη του Πνεύματός Του και να καλεί το λαό Του, τους αγίους Του, όπως ακριβώς έκανε και στις πρώτες ημέρες, να βγουν έξω από τα θρησκευτικά συστήματα και κατεστημένα και να υψώσουν την αληθινή σημαία του Λόγου Του.

Όπως τότε, έτσι και τώρα ο Ιησούς καλεί όλους τους ανθρώπους (απλούς, καθημερινούς, με προβλήματα και δυσκολίες) να έρθουν σ' Αυτόν, να έρθουν μέσα στην αληθινή Του ποίμνη, να έρθουν μέσα στη δική Του «εκκλησία», της οποίας Αυτός είναι η μόνη κεφαλή (εξουσία) και την οποία ετοιμάζει (αγιάζει) για να έρθει να την παραλάβει μαζί Του (βλ. Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Ε/5:1-6, Α' Κορινθίους ΙΕ/15:50-54).

Όπως τότε ο Ιησούς βάπτιζε τους αναγεννημένους πιστούς με το άγιο Πνεύμα Του, το ίδιο κάνει και σήμερα, δίνοντάς τους δύναμη για να συντρίβουν τις πονηρές δυνάμεις.

Όπως τότε η εκκλησία δεν είχε καμιά εξάρτηση από την πολιτική εξουσία (Ρωμαϊκή και Ιουδαϊκή) και από την θρησκευτική εξουσία (Ιουδαϊκή), το ίδιο και σήμερα η αληθινή εκκλησία του Ιησού δεν θα έχει πνευματική ελευθερία, αλλά θα διώκεται με διάφορους «ευγενείς» και «αγενείς» μεθόδους **και** από την επίσημη πολιτική εξουσία **και** από το εκάστοτε θρησκευτικό κατεστημένο, θα είναι όμως γεμάτη από γνήσια αγάπη για όλους τους ανθρώπους, διώκτες της και μη, γιατί θα έχει εξάρτηση από Εκείνον που είναι η τέλεια έκφραση της αγάπης.

ΑΚΟΥΣΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥΤΟ: Ο Ιησούς καλεί το λαό Του, **μας** καλεί όλους **προσωπικά** να **ΕΞ-έλθουμε από το ψεύτικο και κίβδηλο θρησκευτικό σύστημα**, να βγούμε έξω από τη σύγχρονη «Βαβυλώνα», **να αγνιστούμε** με το αίμα της θυσίας Του, **να πληρωθούμε** με όλο το πλήρωμα του Πνεύματός Του και **να Τον ακο-**

λουθούμε όπως Αυτός μας διδάσκει και μας οδηγεί και όχι κατά την επιθυμία της καρδιάς μας, η οποία *«είναι ΑΠΑΘΗΣ υπέρ πάντα, και σφόδρα ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΗ»* και ποιος μπορεί να γνωρίσει μια τέτοια καρδιά (βλ. Ιερεμίας ΙΖ/17:9).

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ είναι παγκόσμια, αποτελείται από όλους αυτούς που Τον δέχτηκαν σαν προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή και **ΖΟΥΝ ΑΓΙΑ ΖΩΗ** και που το (σύγχρονο) βασικό της γνώρισμα είναι ότι έχει επίγνωση (όχι ξερή και τυπική γνώση) για το **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**, τον οποίο λατρεύει και υψώνει και τα μέλη της συγκεντρώνουν όλη την προσοχή τους και τη λατρεία τους γύρω και προς Αυτόν.

Ας βγούμε έξω από τη «θρησκευτική ΒΑΒΥΛΩΝΑ» με τις ποικιλώνυμες αποχρώσεις της. Ας μη συνεχίζουμε να πίνουμε από τον οίνο της απιστίας και της πνευματικής χλιαρότητας που μας δίνει (βλ. Ιάκωβος Δ/4:4, Αποκάλυψη ΙΖ/17:3-6, Α΄ Ιωάννου Β/2:15).

Ας βγούμε έξω από τις διάφορες συναθροίσεις και ομάδες, που μπορεί μεν να διακηρύττουν σωτηρία (αναγέννηση) στο όνομα του Ιησού, αλλά ταυτόχρονα πορνεύουν πνευματικά με τον κόσμο, προβάλλοντας τη στερεότυπη δικαιολογία «ε...σάρκα είμαστε, ο Θεός είναι χάρη και έλεος και μας συγχωρεί! Δεν πειράζει εάν κάνουμε και μερικές αθώες παραχωρήσεις για να προσελκύσουμε στον Ιησού τους "άπιστους", άλλωστε ο Παύλος είπε "με δόλο σας έπιασα", και εγώ αυτό κάνω!» Το ερώτημα είναι «...Και ο Ιησούς αυτό έκανε; Συμβιβαζόταν με την αμαρτία;»

ΟΧΙ, δεν έκανε αυτό ο Ιησούς, αλλά όταν πήγαινε στο σπίτι του τελώνη, του Φαρισαίου, της πόρνης, αντί να παρασύρεται Αυτός από το γύρω αμαρτωλό περιβάλλον και τα κάθε λογής πειράγματα των άλλων (ΕΝΑΣ Αυτός, ΠΟΛΛΟΙ οι άλλοι), τους προσέλκυε Αυτός προς το θέλημα του ουράνιου Πατέρα Του με την καθαρή και άγια πολιτεία Του. Γι' αυτό ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει «μη **ΣΥΜ-ΜΟΡΦΟΝΕΣΘΕ με τον αιώνα τούτον, αλλά ΜΕΤΑ-ΜΟΡΦΟΝΕΣΘΕ δια της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζετε τι (είναι) το θέλημα του Θεού το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον**» (Ρωμαίους ΙΒ/12:2).

Ας πάμε να ξεδιψάσουμε πίνοντας από το καθαρό (χωρίς ψευδοδιδασκαλίες) νερό του Ιησού. Ας ζητήσουμε ΤΩΡΑ από τον ανα-

στημένο Ιησού να μας οδηγήσει Αυτός στην αληθινή Του ποιμνή (εκκλησία) και θα το κάνει. Ας γίνουμε συμμετοχοί της δόξας Του, ώστε να έχουμε μερίδα στη εκκλησία των αποστόλων, των προφητών και όλων των αγίων Του.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ στις ημέρες μας θα είναι Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, **η εκκλησία της αρπαγής**, την οποία ο Κύριος προετοιμάζει για τον ένδοξο ερχομό Του. Βγάζει έξω ο Ιησούς από τα κατεστημένα θρησκευτικά συστήματα (Ορθόδοξα, Καθολικά, κλπ) όλους αυτούς που θέλουν να Τον ακολουθήσουν με αυταπάρνηση, που θέλουν να υψώνουν το άγιο όνομά Του και να ζουν άγια ζωή, χωρίς συμβιβασμούς με την αμαρτία.

Ο Κύριος δεν θα έρθει να παραλάβει ένα κομματιασμένο και άρρωστο πνευματικά σώμα, που το ένα κομμάτι του αντιμάχεται το άλλο, αλλά θα παραλάβει τη ΜΙΑ εκκλησία Του, η οποία δεν θα έχει *«κηλίδα, ή ρυτίδα ή κάτι των τοιούτων»* αλλά θα είναι *«αγία και άμωμος»* (Εφεσίους Ε/5:27). Αυτή την εκκλησία θα παραλάβει ο Ιησούς, της οποίας η αποστολή **τώρα** είναι να καταστρέφει ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ τα οχυρά και τις βάσεις του Διαβόλου, γι' αυτό ήρθε η ώρα να βγει έξω από τα χαρακώματα και να επιτεθεί, φορώντας την πνευματική της πανοπλία, με όλα τα εξαρτήματά της.

Στο ΙΒ/12° κεφάλαιο της Αποκάλυψης ο Λόγος του Θεού μας μιλάει για τη θαυμαστή αυτή ενέργεια του Κυρίου Ιησού στις ημέρες μας. Μέσα στα σπλάχνα της παγκόσμιας εκκλησίας («γυνή...»), η οποία κηρύττει ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ και ΣΩΤΗΡΙΑ διά του αίματος του Ιησού (*«...ενδεδυμένη τον ήλιον»* - Ο Ιησούς είναι ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, βλ. Μαλαχίας Δ/4:2, Λουκάς Α/1:78), πλην όμως ο Διάβολος παρέσυρε στην πλάνη το τρίτον των εργατών της (*«...των αστέρων του ουρανού»*). Οι εργάτες του Κυρίου παρομοιάζονται με αστέρες, βλ. Δανιήλ ΙΒ/12:3, Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:41), κυοφορεί τη ΜΙΑ εκκλησία Του, εναντίον της οποίας στρέφεται ο Διάβολος. Τον Διάβολο, που εδώ παρουσιάζεται ως «δράκων», δεν τον ενδιαφέρει η γυναίκα, η ορατή εκκλησία, αυτή την οποία, μέσω των διαφόρων συστημάτων (πολιτικών, θρησκευτικών, κλπ), μπορεί να ελέγχει τα μέλη της, αλλά τον ενδιαφέρει **«να κατά-φάγει το ΤΕΚΝΟΝ ΑΥΤΗΣ, όταν γεννήσει...»** (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ/12:4).

Το τέκνο της εκκλησίας είναι **«ο υιός ο άρσεν»** (βλ. ΙΒ/12:5, αρχαίο κείμενο), είναι **ο ισχυρός πολεμιστής** τον οποίο θα γεννήσει η

γη μέσα σε μια ημέρα (βλ. Ησαΐας Ξς'/66: 7-9, Άσμα Ασμάτων, κεφ.ζ'/6) και θα συντρίψει τον Διάβολο στις τελευταίες ημέρες. Αυτή θα είναι η μία εκκλησία, την οποία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς, θα είναι μία εκκλησία **«τρομερά ως (στράτευμα) με σημαίες»** (Άσμα Ασμάτων, κεφ. ζ'/6:4,10).

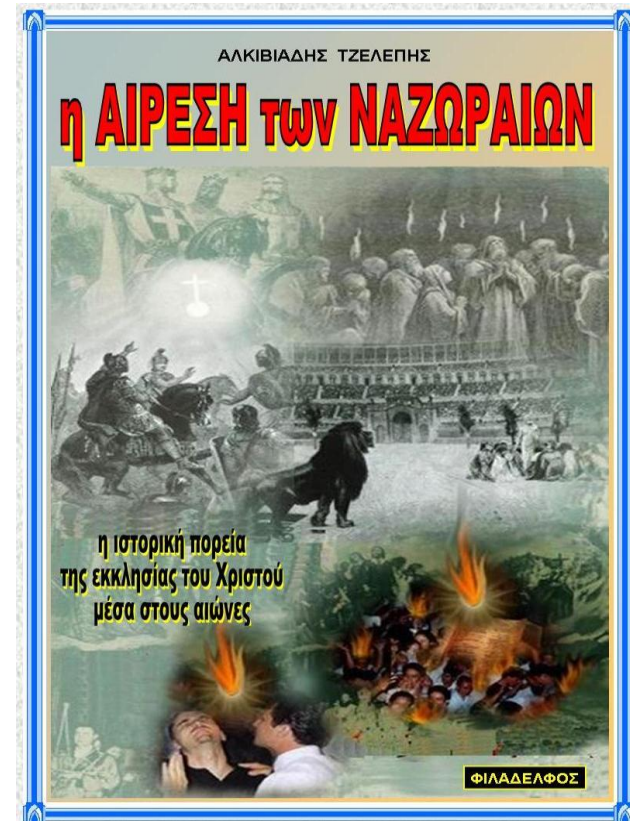
Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (01) «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**», Αλκιβ. Τζελέπης (εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ)
- (02) «**Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**»
Αλκιβιάδης Τζελέπης (εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ)
- (03) «**ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**», Αλκιβιάδης Τζελέπης
(εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ)
- (04) «**Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ**» Σειρά 2 μηνυμάτων σε διπλό CD/DVD
ομιλητής Αλκιβιάδης Τζελέπης - YouTube: Filadelfos Channel 1.
- (05) CD/DVD 057 - «**Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**» /ομιλητής Αλκιβ. Τζελέπης
- (06) CD/DVD 058 - «**Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**» /ομιλητής Αλκιβιάδης Τζελέπης
- (07) CD/DVD 140 - «**Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**» /ομιλητής Αλκιβιάδης Τζελέπης
- (08) CD/DVD 140 - «**ΒΓΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΒΥΛΩΝΑ**» /ομιλητής Αλκιβιάδης Τζελέπης
- (09)
- (10)

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

"νέος ΒΑΜΒΑΣ απλοποιημένος - ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Για την εύκολη κατανόηση της γλώσσας της Αγίας Γραφής χρησιμοποιείται σε **νέα απλοποιημένη μορφή** το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη **Νεόφυτου Βάμβα**, όπου ΜΟΝΟ λέξεις του κειμένου μεταφράζονται στη δημοτική. Είναι μία καινοτομία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" και πρόκειται για έναν εξάιρετο συνδυασμό της **ΑΠΛΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΣ** με τη **ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**, όπου υπερισχύει η καθαρεύουσα (συντομογραφικά "νβφ").

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 16 - 6

Α' έκδοση: 1993 ♦ Β' έκδοση 11/2008 ♦ Σελίδες 84

Το Ιουδαϊκό θρησκευτικό κατεστημένο αποκαλούσε τον Ιησού Χριστό **«ΠΛΑΝΟ»**, τον απόστολο Παύλο αρχηγό της **«ΑΙΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ»** και γενικά όλους τους πιστούς των πρώτων χριστιανικών χρόνων ότι ανήκαν στη **«ΝΕΑ ΑΙΡΕΣΗ»**.

Τα μεγάλα ερωτήματα που υπάρχουν, όπως: **«ΠΟΙΟΣ** είναι ο πραγματικά αιρετικός;», **«ΠΟΙΟΙ** ήσαν οι μεγαλύτεροι αιρετικοί όλων των εποχών», **«ΠΟΙΑ** ήταν η "αίρεση των Ναζωραίων" στην εποχή των αποστόλων;», **«ΤΙ ΕΙΝΑΙ ή ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ** εκκλησία;»και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 3 - 2

Αρχική έκδοση: 07/1998 ❖ Γ' έκδοση: 12/2020

Σελίδες 88

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΑΙΟ** που αποτελείται από τρία (αυτοτελή) θέματα, που μεταξύ τους παρουσιάζουν μια θαυμαστή ενότητα και αποτελούν μια ΤΡΙΛΟΓΙΑ. Τα δύο πρώτα («Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ») έχουν γραφτεί από τον **Ρικ Τζόινερ** και το τρίτο («Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ»), που αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου έχει γραφτεί από τον **Αλκιβιάδη Τζελέπη**.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΑΙΟ** που μας μεταφέρει στα τέλη των εσχάτων καιρών και στα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα και θα μορφώσουν το ένδοξο σώμα της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας», της εκκλησίας της αρπαγής, επάνω στην οποία ο Κύριος θα επιθέσει μεγάλη δόξα.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 37 - 1

Α' έκδοση: 06/2012 ❖ Β' έκδοση: 03/2021

Σελίδες 160

«**ΔΟΓΜΑΤΑ και ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**»: Πρόκειται για ένα βιβλίο, που παρουσιάζει με συνοπτικό τρόπο τις διάφορες Χριστιανικές ομολογίες, ομάδες και κινήσεις που υπάρχουν στην Ελλάδα και **πρωτοτυπεί** στο γεγονός ότι έχει γραφτεί από «**αναγεννημένο ΠΙΣΤΟ**» και αφορά «**αναγεννημένες ΚΙΝΗΣΕΙΣ**», με βασικό στόχο να υπάρχει μια αντικειμενική ενημέρωση, καθόσον στα λεγόμενα «**αντιαιρετικά εγχειρίδια**» της επίσημης κατεστημένης εκκλησίας υπάρχουν πολλές ανακρίβειες για τους «ετερόδοξους», όπως αποκαλούν τους μη ανήκοντες στην Ελλαδική εκκλησία

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΑΛΤΕ ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ ΙΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - ΦΙΛΩΖΩΟΣ ή ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρόδλης - 2η έκδοση)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) S I T E: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) F A C E B O O K: "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"